

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 95 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 oraz art. 27 ust. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/625.

Skarga wniesiona w dniu 12 czerwca 2021 r. – Mendes de Almeida / Rada**(Sprawa T-334/21)**

(2021/C 320/52)

*Język postępowania: portugalski***Strony**

Strona skarżąca: Ana Carla Mendes de Almeida (Sobreda, Portugalia) (przedstawiciele: adwokaci R. Leandro Vasconcelos i M. Marques de Carvalho)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady z dnia 8 marca 2021 r. dotyczącej złożonych przez skarżącą na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej zażalenia i zażalenia uzupełniającego na decyzję wykonawczą Rady Unii Europejskiej (UE) 2020/1117 z dnia 27 lipca 2020 r. w sprawie powołania prokuratorów europejskich w Prokuraturze Europejskiej w zakresie, w jakim na stanowisko prokuratora Europejskiego w Prokuraturze Europejskiej jako pracownik zatrudniony na czas określony w grupie zaszerogowania AD 13 na nieodnawialną trzyletnią kadencję rozpoczynającą się w dniu 29 lipca 2020 r. został powołany José Eduardo Moreira Alves d'Oliveira Guerra, jeden z trzech kandydatów wskazanych początkowo przez Portugalię (Dz.U. 2020, L 244, s. 18);
- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady Unii Europejskiej (UE) 2020/1117 z dnia 27 lipca 2020 r. w sprawie powołania prokuratorów europejskich w Prokuraturze Europejskiej w zakresie, w jakim na stanowisko prokuratora Europejskiego w Prokuraturze Europejskiej jako pracownik zatrudniony na czas określony w grupie zaszerogowania AD 13 na nieodnawialną trzyletnią kadencję rozpoczynającą się w dniu 29 lipca 2020 r. został powołany José Eduardo Moreira Alves d'Oliveira Guerra;
- obciążenie Rady unii Europejskiej kosztami obu stron.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący oczywistego błędu w ocenie w zakresie, w jakim Rada uważa, że nie jest „organem powołującym” („AIPN”) w rozumieniu art. 1 ust. 1 i 2 regulaminu pracowniczego w związku z art. 6 warunków zatrudnienia innych pracowników, gdy powołuje ona prokuratorów europejskich zgodnie z art. 96 ust. 1 rozporządzenia 2017/1939.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia przepisów mających zastosowanie do powoływania prokuratorów europejskich, które gwarantują niezależność prokuratury Europejskiej. Skarżąca podnosi, że zakwestionowanie przez rząd portugalski w piśmie wystosowanym do Rady Unii Europejskiej w dniu 29 listopada 2019 r. zakwalifikowania przez komitet selekcyjny, o którym mowa w art. 14 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/1939, kandydatów przedstawionych przez ten sam rząd i wskazanie innego, preferowanego przez ten rząd kandydata, oraz wybranie go przez Radę podważa strukturę procesu powoływania prokuratorów europejskich.

3. Zarzut trzeci, dotyczący oczywistego błędu dotyczącego motywów decyzji. Skarżąca podnosi w szczególności, że pismo rządu portugalskiego do Rady z dnia 29 listopada 2019 r. zawiera dwa poważne błędy, przyznane zresztą przez sam rząd. Polegały one na sześciokrotnym określeniu kandydata preferowanego przez rząd portugalski jako „zastępcę prokuratora generalnego José Guerre” oraz twierdzeniu, że prokurator wykonywał funkcje śledcze i oskarżycielskie w ważnym procesie dotyczącym przestępstw przeciwko interesom finansowym Unii Europejskiej.
4. Zarzut czwarty, dotyczący nadużycia uprawnień. Skarżąca podnosi, że cele, w świetle których zostały Radzie powierzone kompetencje w zakresie procesu wyboru i powoływania prokuratorów europejskich polegają na zagwarantowaniu niezależności tego organu i powołaniu kandydatów krajowych mających najlepsze kwalifikacje i oferujących wszelkie gwarancje niezależności w wykonywaniu funkcji prokuratora europejskiego.
5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia prawa do dobrej administracji. Skarżąca utrzymuje, że w zakresie, w jakim Rada nie zastosowała się do opinii komitetu selekcyjnego, a tym samym porządku pierwszeństwa opartego na wynikach oceny dokonanej przez ten komitet, ogólne uzasadnienie w postaci zwykłego odesłania do „odmiennej oceny zasług kandydatów przeprowadzonej przez właściwe organy przygotowawcze Rady” jest równoznaczne z całkowitym brakiem uzasadnienia, ponieważ nie pozwala skarżącej na poznanie powodów, dla których została odrzucona.
6. Zarzut szósty, dotyczący naruszenia zasady równości traktowania i niedyskryminacji. Skarżąca twierdzi, że dokonując „odmiennej oceny zasług kandydatów przeprowadzonej przez właściwe organy przygotowawcze Rady” w zakresie, w jakim dotyczy to skarżącej, Rada naruszyła zasadę równości traktowania i niedyskryminacji.

Skarga wniesiona w dniu 15 czerwca 2021 r. – Mendus / EUIPO (CENSOR.NET)

(Sprawa T-336/21)

(2021/C 320/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Iaroslav Mendus (Kijów, Ukraina) (przedstawiciel: adwokat P. Kurcman)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „CENSOR.NET” – zgłoszenie nr 17 975 929

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 kwietnia 2021 r. w sprawie R 1225/2020-1

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w odniesieniu do usług, dla których odmówiono rejestracji;

— stwierdzenie nieważności decyzji Wydziału Operacji z dnia 17 kwietnia 2020 r. wydanej w postępowaniu w sprawie zgłoszenia nr 17 975 929 w odniesieniu do usług, dla których odmówiono rejestracji;